

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

הואיל ובל קנינו בכסף. פ"ה הואיל ולא נאמר זו משיכה כישאל דכתיב או קנה מיד עמיתך דבר הנקנה מיד ליד דהיינו משיכה וקשה לר"ת לפי שהיא סתמא דגמרא כד"ל דלר' יוחנן דאמר צ"י הוהב (ב"מ דף טז:). דבר תורה מעות קונות דרשנין צ"י צרכות (דף יג:). מיד עמיתך צכסף הא לעובד כוכבים במשיכה וק"ל כר' יוחנן לגבי ריש לקיש ועוד דבמס' ע"ז (דף עג:). אמרינן דלכ"ע משיכה צעובד כוכבים קונה לכך נראה לר"ת דה"פ הואיל וכל קניינו לעובד כוכבים צעבד עברי צכסף דכתיב ציה מכסף מקנתו לאפוקי שאינו קונה צשטר דישאל גופיה לא קני ע"ע דהרי אינו צתורת גיטין וקידושין א ועוד נראה לר"ת דלפילו צקרקעות עובד כוכבים אינו קונה צשטר כלאמר צחוקת הבתים (ב"ב דף נד: טו). עובד כוכבים מני מטא זוזי לדיה אסתלק ליה וישאל לא קני עד דמטא לעובד כוכבים ואת לאו ק"ו הוא ומה עובד כוכבים שאינו קונה ע"ע צשטר קונה צכסף ישאל כו' וי"ל דמסתברא דלכל אחד יש קנין לעצמו כלאשכחן צ"י צכורות (דף יג:).

תורה אור השלם

1. אם עוד רבות בשנים לפיקון ישיב אגלונו מןכסף מקנתו: ויקרא כה נא 2. אם קרעה צעניי אדניה אשר לו יגדה והפדה לעם נבדיו לא ימשל למקרה בגדו קרה: שמות כא ח 3. פי ימכר לך אהרף העברי או העבריה וצבדך שש שנים ובשנה השביעית תשלחנה ופשי מעמק: דברים טו ב 4. לא יקשה בעיניך שלשך אתו הפשי מעמק כי משנה שטר שכיר עבדך שש שנים וברכך יי אלהיך בכל אשר תעשה: דברים טו יח 5. בשכיר פתושב יהיה עמך עד שנת יהיה ועבר עמך: ויקרא כה מ 6. וכי תשיג יד גר וחושב עמך וקר אהרף עמו ונמכר לגר תשבת עמך או לעקר משפחת גר: ויקרא כה מז 7. והגישו אדניו אל הדין או אל המוחה וירצע אדניו את אביו בצרעו ועבדו לעלם: שמות כא ו

מובר עצמו מנ"י ירף שכיר שכיר.

צמוכר עצמו כשכיר כחושב יתיה עמך ונאמר צמוכרוו צ"ד כי משנה שטר שכיר ואת כיון דליף שכיר צמיר למה אינטרין מכסף מקנתו צגי עובד כוכבים נילף שכיר דכתיב צגי עובד כוכבים (ויקרא כה) כשכיר צנה צנה וגו' מנמכר לישאל ונמכר לישאל מאמה דמפרש גמ' לעיל וי"ל דאינטרין ליה לדדרישין לעיל (דף ט:). צכסף הוא נקנה ואינו נקנה צחצוזה וכלים ואת אמאי אינטרין והפדה לענין כסף לישחוק מיניה ונילף עבריה מע"ע הנמכר לישאל ועברי הנמכר לישאל מעברי הנמכר לעובד כוכבים מג"ש דשכיר שכיר וי"ל אהני לגרעון כסף ואת אמאי אינטרין היקישא דע"ע ועבריה לקנין כסף נילף שכיר שכיר מנמכר לעובד כוכבים וי"ל דהיקישא דע"ע לעבריה אינטרין למימר מה עבריה אינה יוצאה צראשי איצרים) אף עברי אינו יוצא ומה עברי יוצא צשש יוצלפ אף עבריה כו': ק"ך ורא אירוש. פי

כגון צת ואח אצל עובד הוא את הצן כדלקמן (דף פ:). ורא אונז שר מובר עצמו. ואת למ"ל אונז למעוטי דמוכר עצמו אינו נרצע תיפוק ליה דמוכר עצמו אינו נרצע דאין רבו מוסר לו שפחה כעניית כדלקמן (דף כה:). דבעינן אהבתי את אשתי ואת צניי וי"ל דאי לא אונז הוא ילפינן מג"ש דשכיר שכיר מנמכרוו צ"ד דאף על גב דלא מצי אמר אהבתי את אשתי הא דנרצע קמ"ל אונז דאין נרצע: ואידך

מסוליים. נפחת דמסיים ואילן שאין לו עקב. שול"א צלע"ז: **בתנ"י** נקנה צכסף וצשטר. צגמרא יליף לה: צשנים. לסקף שש שנים יוצא חפשי: וציונל. אס פגע צו יוצל צתוך שש: וצגרעון קסף. פודה את עצמו ומגרע לו אדונו מפדיונו דמי ציעבד השנים

(ס) צעברו והכל לפי צשצון דמי מקנתו דכתיב (ויקרא כה) והיה כסף מנמכרו צמספר שנים קנאו צשש מניס ועמיד לצאת צסוף שש נמאל קונה צעדות כל שנה צמנה: יתירה עליו. שקונה עצמה ככל אלה וצסימני נערות כדילפינן לעיל (דף ד:). מויאלה חנס: וצמיספס אדון. ואינו עובד את יורשיו אצל עד הנמכר צחמילמו ומת האדון צתוך שש משלימן ליורשיו וכולהו יליף צגמ: גמ' **מכסף מקנתו**. צעבד עברי הנמכר לעובד כוכבים הכמוצ מדבר וכי תשיג יד גר ותושב: הואיל וכל קנינו. של עובד כוכבים צכסף שלא נאמרה צו משיכה צמטלטלין אלא צישאל כתיב (ויקרא כה) מיד עמיתך עד שימשוך מיד ליד) לפיכך עד נקנה לו צכסף (א): **שמגרעת פדיונה**. מדלא כתיב ונפדה משמע והפדה שאף (ס) הצעל מסייע צפדיונה אלמלא צכסף נקנה דאי לא קנאה צדמים מאי מגרעה: **אשכחן אמה העצרים**. דמקניא צכסף. והדין נותן הואיל וקידושה צכסף קנינה צכסף: **מכרוו צ"ד**. צגניצמוט דכי ימכר ע"י אחרים משמע והדין נותן שיהא נקנה צכסף כלא חזקה הואיל יש צו כל קל שנמכר צעל כרחו: **שכיר שש**. נאמר צמוכר עצמו (שס) כי ימון אחיך וממכר וגו' שכיר כחושב יתיה עמך ונאמר צמוכרוו צ"ד כי משנה שטר שכיר וגו' צפרשת כי ימכר כתיב (דברים טו): **למאן דלא יליף**. דלית ליה הך גזירה שיה ולקמייה מפרש מאן ניהו: **וכי תשיג**. צמוכר עצמו לעובד כוכבים וסמכיה לפרשת מוכר עצמו לישאל וילמד מנכר לישאל מנמכר לעובד כוכבים צהיקישא וצנמכר לעובד כוכבים כתיב מכסף מקנתו: **ויטר על שש**. אס המנה לימכר לעשר שנים: **מכרוו צ"ד**. דכתיב (שס) ועבדך שש שנים אצל צמוכר עצמו לא כתיב שש דכי תקנה עד עברי) מיד אחרים משמע ולרעה צמוכרוו צ"ד צמיעא וכן העניקה דגבי ימכר לך כתיב: **רבו מוסר לו שפחה כעניית**. שיהו לו ולדות ממנה: **אין רבו מוסר לו שפחה כעניית**. ואסורה לו אצל צמוכרוו צ"ד כתיב (שמות כה) אס אדוניו יתן לו אשה: **לא יליף שכיר שכיר**. הילכך דלא כתיב ציה לא כתיב ציה: **דכולי עלמא יליף שכיר שכיר**. לשאר מיילי והני לת"ק צהדיא כתיב מיעוטייהו ולא אהני ליה גזירה שיה: **ולא ליורשין**. דאינו עובד לא את הבת ולא את האח אס אין לו צן אצל עובד הוא את הצן כדלקמן (דף פ:): **ועבדך אהרינא כתיב**. כי משנה שטר שכיר עבדך: **להרלאס אדון**. להרעות על העניקו שלא יקשה צעינו כדמפרש קרא: **אונז**. מיעוט הוא דקרא ימירא דרעה דהא כתיב ונתת צאונז: **ונאמר**

ובמימת האדון. שהוצע אינו עובד לא את הבן ולא את (האב) [הבת]. וקיי"ל [להלן טו, א] כי במוט שהיוכל נהוג. גמ'. שכיר. דכתיב כשכיר שנה בשנה (ס).

(א) [לקמן יח, ט] (ג) [לעיל יא: לקמן טו, א] (ד) [בכתיב ט, וסס [לקמן]. (ד) [בכתיב טקף: וי"ו מוסף על וכו']. (ה) [אס גרסי רבי אלעזר כלא י"ד או רבי אלעזר צי"ד ע' מוס' לקמן טו, ד"ה ואידך] [בכתיב גרס אלעזר, (ו) [לקמן ח' ע"ג, (ז) [בכתיב: עבדך, וכו' דפס"ר צגמ' וברש"י, וכו'ל. (ח) [רש"י], (ח) [בדפוס: שעבדך], (ט) [בכורות יג ע"א], (ט) [בדפוס: נפדת, וכו'ל ונפדות. (ט"ז) [ז"ל האדון], (ט) [שמות כב, עבדך, וכו'ל נפדת, וכו'ל (ט) [בכורות טו, יח], (ס) [שם שם, יח], (ט) [שם ד"ה עבד כוכבים], (פ) [ויש"ע מוס' צ"מ מח ע"א ד"ה מנה צממך], (פ) [לקמן טז ע"א], (ק) [לקמן יח ע"א], (ק) [לכאורה יח קרא נאמר חקלא הלא לענין נמכר לעטים ומה צממך לישאל אידין וכו' צגמ' דפוס: אס מית צכסף נוסף: אלא נאמר צו ומתקם הרש"י, ורבי מגיה לטון רש"י צבדפוסין].

צ"יין הש"ס

גמ' ומאן תנא דלא יליף שכיר שכיר. צ"יין קיא ע"צ מ"ה ור"ב: תוס' ד"ה הואיל וכו' שמשע דאין קני שטר לגוי. עיין צבמות י"ג ע"א מו"ה מ:.

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה הואיל וכו' צכסף דה"ו וח"י מ"ה לישאל שלא נאמרה בו בצכסף) מנלן דה"ו:

מוסף תוספות

א. תמוס' הר"ש מוסף. ובגור לא שייך לא אמה העבריה ולא אהרית. ב. האי לאו ק"ו הוא דהיא הנותנת. שס. ויש ציה לא מוס' נודע למי. ג. וליכא. מוס' הר"ש. ד. תדע מדאיצטריך קרא למעוטי אשה שאינה נרצעת א"ע: דלא מצי למימר אהבתי את אשתי ואת בני משום דכיון דאיתקש לעבד עברי הו"א שהו"א נרצעת כמות שהיא. מוס' הר"ש.

תוס' ר"י הוקן

למסוליים. שולא בלע"ז. עקב. טאלוי"ן שבעד שש שנים. שבעד צתוך שש. ובגו"ל כסף. שמגרע פדיונו לפי מה שבעד רצא (שמחיים) [שמחשב] עמו כמה עולה מקנתו לשנה ומחשב כמה [שעבדך] ופורע השאר. יתירה. שקונה עצמה בכל הני ובהבאת שתי שערות. אין עבד עברי נהוג אלא